

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/97/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1625200624
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1625200624.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudkýň JUDr. Janky Grečmal a Mgr. Andrey Hadnagyovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, dieťa matky: C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. E. XXX/XX, F., právne zastúpená: doc. JUDr. Lila Bronislava Pavelková, PhD., advokátka, so sídlom Jesenského 12, Bratislava a otca: G. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. I. XXXX/XX, J., právne zastúpený: LOVÁSZ LEGAL s.r.o., so sídlom Železničiarska 18, Bratislava, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Malacky č.k. 9P/48/2025-145 zo dňa 2. mája 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal úpravy styku s maloletou od stredy od 15.30 hod. do nedele do 19.00 hod. (alternatívne od štvrtka od 15.30 hod. do nedele do 19.00 hod.) s výnimkou sviatkov a prázdnin počas ktorých je starostlivosť upravená rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 9P/136/2021-400 zo dňa 30.06.2022 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 9P/136/2021-403 zo dňa 19.07.2022 a zároveň sa domáhal práva kontaktovať sa s maloletou formou videohovoru každý nepárny kalendárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 18.00 hod. do 18.30 hod. prostredníctvom aplikácie umožňujúcej videohovor s tým, že matka je povinná zabezpečiť a umožniť otcovi s maloletou uskutočnenie videohovoru a ak v určený čas nebude možné videohovor uskutočniť z dôvodov na jej strane, resp. na strane maloletej, je matka povinná otcovi oznámiť náhradný termín videohovoru.

2. Svoje zamietajúce rozhodnutie súd právne odôvodnil podľa ustanovení § 324 a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), a § 361 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), vecne tým, že nezistil dostatočné dôvody na bezodkladné zasahovanie do aktuálnej úpravy styku. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že otec vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, doručenom súdu dňa 02.04.2025, ktorým sa domáhal rozšírenia jeho styku s maloletou dôvodil, že uznesením Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 12CoP/52/2024-824 zo dňa 14.06.2024 je maloletá dočasne zverená do osobnej starostlivosti matky a otec je oprávnený stykať sa s maloletou každý párny týždeň od piatka od 14.00 hod. do nedele do 16.00 hod., a to s výnimkou sviatkov a prázdnin, počas ktorých je starostlivosť upravená platným rozsudkom. Takáto krajským súdom zvolená úprava styku, ktorou nekriticky prevzal návrh matky, závažne zasahuje do pôvodnej formy starostlivosti (maloletá bola v starostlivosti otca v párnom týždni od utorka 7.00 hod. resp. následne od 15.00 hod. do nedele do 19.00 hod.), predstavuje značnú mieru reštrikcie oproti striedavej osobnej starostlivosti a neslúži k zachovaniu väzby maloletej s otcom. Nastolený stav je nevhodný, absolútne ignorujúci špecifika prípadu s cezhraničným prvkom. Pri rozhodovaní má súd rešpektovať názor dieťaťa a je jednoznačne dokázateľné, že návrh je v súlade s prianím maloletej. Napriek tomu, že maloletá navštevuje ZŠ F., otec aj v minulosti dokázal zabezpečiť školskú dochádzku načas, malé množstvo vymeškaných dní

bolo riadne ospravedlnených a nemali vplyv na zvládanie učiva a pripravenosť maloletej na vyučovanie, naopak, maloletá podľa vyjadrenia triednej napreduje. Medzi F. a bydliskom otca je vzdialenosť 84 km, ktorá sa motorovým vozidlom pri ideálnej premávke dá zvládnuť za cca 1 hodinu, navyše otec pracuje v A. E. K.. Terajšia úprava styku nereflektuje časové aspekty súvisiace s odovzdávaním maloletej a značne ukracuje otca o čas strávený s maloletou, keď v piatok a v nedeľu cesta konzumuje hodiny vymedzené na styk a v nedeľu musia včas vyraziť, aby otec dieťa odovzdal o 16.00 hod., takto nastavené termíny nereflektujú ani bežnú súdnu prax, keď dieťa sa v piatok vyzdvihuje v škole a v nedeľu sa odovzdáva až vo večerných hodinách. Dieťa je ukrátené aj na čase strávenom so starými rodičmi a ďalšími otcovými príbuznými. Súdna prax nepovažuje samotnú vzdialenosť bydlísk rodičov za prekážku realizácie striedavej osobnej starostlivosti, a navyše v danom prípade maloletá roky fungovala v režime striedavej starostlivosti, vrátane dvoch materských škôl. Neodkladná úprava je podľa otca potrebná z dôvodu zmeny pomerov, ktorú vyvolalo presťahovanie sa otca a zmena miesta výkonu práce s cieľom rozšíriť styk s maloletým dieťaťom. Vzdialenosť bydliska a práca otca umožňujú realizáciu styku v širšom rozsahu, bydlisko otca je ešte bližšie k L. ako F., kam sa kedysi presťahovala matka s dieťaťom. Otec zároveň žiada umožnenie videohovorov s maloletou aspoň dvakrát na 30 minút v nepárnom týždni, aby mal možnosť pravidelného kontaktu, keďže rodičia nedokážu spolu komunikovať. Otec tiež uviedol, že dcéru informoval o podaní nového návrhu na neodkladné opatrenie a jeho obsahu, maloletá vie, že otec žiadal o zrušenie vyslania do zahraničia zamestnávateľom kvôli nej a že sa prisťahoval bližšie k L., aby mohli byť spolu viac, pričom dcéra sa vyjadrila, že chce, aby ju dočasne otec mohol brať do školy od štvrtka a aby mohla byť s otcom do nedele večera a tým by jej aspoň čiastočne mohol pomáhať s učivom. Otec opakovane poukazuje na nekompetentnosť krajského súdu, ktorý svojim dočasným rozhodnutím zveril dcéru matke, ktorá vychováva dcéru rasisticky proti jej národnosti a národnosti otca, vychováva ju proti druhému rodičovi a starým rodičom, vylúčila otca zo vzdelávacieho procesu dcéry, neumožňuje jej styk so starými rodičmi a krstnou matkou, neumožňuje dcére výučbu maďarského jazyka ani v rámci individuálnej výučby, stresuje dieťa a emočne ho vydiera, neumožňuje jej komunikáciu s otcom písomne napr. cez aplikáciu WhatsApp, hoci o to dcéra žiadala, neinformuje otca o podstatných veciach týkajúcich sa dcéry, neumožňuje dcére navštevovať rôzne záujmové kurzy, atď. Dieťa je pre matku iba prostriedok na boj proti otcovi. K návrhu otec predložil prepis jeho WhatsApp komunikácie s maloletou zo dňa 22.04.2025 a prepis jeho rozhovoru s maloletou zo dňa 22.04.2025.

3. Súd prvej inštancie mal preukázané, že rozsudkom OS Malacky č.k. 9P/136/2021-400 zo dňa 30.06.2022 bola maloletá v zmysle rodičovskej dohody zverená do striedavej osobnej starostlivosti rodičov (otec zabezpečoval starostlivosť v párnom týždni od utorka od 7.00 hod. do nedele do 19.00 hod. a matka od nedele v párnom týždni od 19.00 hod. do utorka nasledujúceho párneho týždňa do 7.00 hod.), s výnimkou sviatkov a prázdnin, ktoré boli upravené osobitne. Rozsudkom OS Malacky zo dňa 08.08.2023, č.k. 8P/140/2022-629, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 14CoP/180/2023-808 zo dňa 25.01.2024 súd nahradil súhlas otca s plnením povinnej školskej dochádzky maloletej v Základnej škole F. v školskom roku 2023/2024, ostatné návrhy rodičov zamietol. V súčasnosti prebieha na súde konanie o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej pod sp.zn. 9P/257/2022, v rámci ktorého Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací uznesením č.k. 12CoP/52/2024-824 zo dňa 14.06.2024 zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloletú dočasne zveril do osobnej starostlivosti matky a upravil styk otca s maloletou v rozsahu každého párneho týždňa od piatka od 14.00 hod. do nedele do 16.00 hod., a to s výnimkou sviatkov a prázdnin, počas ktorých je starostlivosť upravená platným rozsudkom zo dňa 30.06.2022. V prebiehajúcom konaní vo veci samej sp.zn. 9P/257/2022 bolo vykonané znalecké dokazovanie, z ktorého mimo iné vyplýva, že „realizácia striedavej osobnej starostlivosti môže predstavovať pre maloletú nepríjemnú psychickú záťaž s negatívnym dopadom na zdravý psychický a fyzický vývin maloletej“. V predmetnom návrhu otec žiada nariadenie nového neodkladného opatrenia rozšírením aktuálnej úpravy jeho styku s maloletou, keďže vidí na svojej strane podstatnú zmenu pomerov spočívajúcu v tom, že sa presťahoval z L. do mesta C. a zároveň považuje aktuálnu úpravu styku za diskriminačnú a protiústavnú a poukazuje na vyjadrenia maloletej, ktorá si podľa otca sama želá rozšírenie styku s otcom. Po oboznámení sa so spisovým materiálom súd však dospel k záveru, že návrh otca nie je dôvodný pre absenciu potreby bezodkladnej úpravy pomerov. Súd vychádza z toho, že styk otca s maloletou je aktuálne upravený a aj sa realizuje, zároveň má otec plnohodnotne a v rovnakom rozsahu ako matka upravený starostlivosť o dieťa cez sviatky a prázdniny, preto za súčasného stavu nepovažuje za neodkladné rozširovať styk v zmysle návrhu otca. Súd nerozumie správaniu otca, ktorý opätovne vypočúval maloletú, a to napriek tomu, že pojednávanie dňa 13.03.2025 bolo odročené za účelom vykonania pohovoru s maloletou súdom dňa 05.05.2025. Otec sám žiadal vypočutie maloletej a na

pojednávani vznikol požiadavku, aby bol pohovor vykonaný po víkende, ktorý strávi otec s maloletou (čomu tak aj je), napriek tomu otec nevyčkal do vykonania tohto pohovoru súdom, podal predmetný návrh, dňa 22.04.2025 opätovne sám zisťoval názor maloletej a dňa 24.04.2025 doručil súdu prepis ich komunikácie. Vo vzťahu k prepisom nahrávok vyhotovovaných otcom zachytávajúcich názor maloletej, na ktoré by mal súd podľa otca prihliadať, súd opätovne poukazuje na závery znalkyne, ktorá ich hodnotila ako odborne nepoužiteľné a ich výpovednú hodnotu ako limitovanú (str. 20 posudku). Okrem toho je potrebné si uvedomiť, že nie je ničím výnimočným, keď dieťa odpovedá každému z rodičov to, čo si ten-ktorý rodič želá počuť (resp. čo sa dieťa domnieva, že by rodič počuť chcel), keďže sa mu snaží vyhovieť (uvedené konštatuje aj znalkyňa s. 68 posudku). Maloletá sa sama počas znaleckého dokazovania pred znalkyňou vyjadrila, že si želá zachovať úpravu styku s otcom tak ako je aktuálne nastavená. Konkrétne podľa posudku (s. 43 posudku) maloletá hovorí, že táto „chce, aby som povedala, že chcem ísť do maďarskej školy, on mi to dookola hovorí a mne to je nepríjemné. Mám povedať, že chcem, aby som bola sedem dní u tatu, nechcem byť sedem dní, to je veľa, len dva, tak ako je to teraz.“ S ohľadom na uvedené, i keď otec doložil súdu určité aktuálne (iné) vyjadrenia maloletej, nie je namieste z týchto bez ďalšieho vychádzať. Súd považuje za nevyhnutné vykonať pohovor s maloletou bez prítomnosti rodičov, aby sa maloletá mohla pokiaľ možno čo najslobodnejšie k veci vyjadriť. Následne bude názor maloletej náležite zohľadnený a súd sa s ním riadne vysporiada v rozhodnutí vo veci samej. Otec si je nepochybne vedomý toho, že dokazovanie bude čoskoro ukončené a konanie už smeruje na súde prvej inštancie k rozhodnutiu vo veci samej, kde sa súd riadne vysporiada s podstatnou argumentáciou oboch rodičov a zohľadní v prvom rade najlepší záujem maloletej, ktorý má prednosť pred záujmami a predstavami oboch rodičov. Čo sa týka zmeny bydliska otca, tento síce býva teraz o niečo bližšie k bydlisku matky, ktoré je v F., ide však stále o cca 1 hodinu cesty autom pri ideálnej premávke. Aktuálne je maloletá v dňoch školského vyučovania povinná denne dochádzať do základnej školy v F., dochádzka do školy v trvaní jednej hodiny autom by nepochybne predstavovala diskomfort a záťaž pre maloletú (skoré vstávanie, stres z prípadného meškania a pod.) a obavy o zabezpečovanie povinnej školskej dochádzky zo strany otca sú do istej miery namieste, keďže dochádzka maloletej do školy bola problematická už v čase, keď otec býval s maloletou v L.. Vo vzťahu k návrhu otca v časti videohovorov súd konštatoval, že otec ani len netvrdil, že voči matke vôbec vznikol takáto požiadavka a pokúsil sa dohodnúť na pravidelných videohovoroch a matka mu uvedené odmietla umožniť. Súd nemá za osvedčené, že matka by telefonickému kontaktu maloletej s otcom prípadne aj formou videohovorov bránila, teda nemá nateraz osvedčenú potrebu zasahovať v tomto smere formou neodkladného opatrenia. Otec podrobil kritike aktuálne neodkladné opatrenie nariadené uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 12CoP/52/2024-824 zo dňa 14.06.2024, avšak v rámci rozhodovania o novom neodkladnom opatrení súd nijako nemôže preskúmať a zaoberať sa správnosťou tohto uznesenia, môže sa výlučne zaoberať len tým či nastali odvtedy dôvody na nariadenie nového, iného neodkladného opatrenia. Súd však dostatočné dôvody na bezodkladné zasahovanie do aktuálnej úpravy styku ku dnešnému dňu nezistil, a preto návrh otca ako nedôvodný zamietol.

4. Proti tomuto uzneseniu podal otec odvolanie. Dôvodil, že podstatná časť odôvodnenia napadnutého uznesenia je založená na skúmaní názoru dieťaťa, ktoré bolo predmetom aj znaleckého dokazovania, keď dieťa sa údajne nechce stretávať s otcom nad rámec súčasného režimu, avšak uznesenie žiadnym spôsobom nerefektuje plynutie času a skutočnosť, že názor dieťaťa a obzvlášť v mladšom veku sa často mení. Súd sa nezaoberal najlepším záujmom dieťaťa, čo je jeho prvoradá povinnosť v zmysle článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, a nereflektoval všetky podstatné skutkové okolnosti veci. Rovnako poukazuje na článok 12 ods. 1 tohto Dohovoru, ktorý síce zakotvuje právo dieťaťa slobodne vyjadrovať svoj názor vo všetkých záležitostiach, ktoré sa dieťaťa dotýkajú a názoru dieťaťa musí súd venovať patričnú pozornosť zodpovedajúcu jeho veku a úrovni (v danom prípade súd odkazuje na názor maloletej, že jej vyhovuje súčasný rozsah styku s otcom), avšak zistený názor dieťaťa treba vyhodnocovať vo vzájomnej súvislosti so všetkými okolnosťami zisteného skutočného stavu veci, pričom v tomto prípade je tu dôvodná pochybnosť, či vyslovený názor je slobodným prejavom dieťaťa a či nie je ovplyvnený správaním matky. Tiež poukazuje na to, že názory detí nie sú nemenné. Otec poukazuje na to, že dieťa bolo opakovane vystavované tlaku zo strany matky, o čom otec predložil aj zvukový záznam s prepisom rozhovoru, ktorý súd ani nezahrnul do dôkazov, a nevysporiadal sa s následnou zmenou údajného postoja dieťaťa, jeho skutočnými dôvodmi, manipulatívnymi sklonmi zo strany matky. Nevysporiadal sa s tým, že maloletá bola postavená do takej pozície v tomto konaní ako rozhodca, ktorý chce vyhovieť každému. Takýto postup súdu je v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Otec má za to, že zrušenie striedavej osobnej starostlivosti, ktoré pretlačila matka opakovanými návrhmi, nebolo primárnou myšlienkou dieťaťa, ale bola mu táto myšlienka podsunutá. Zrušenie SOS nebolo

pre dieťa ani prospešné, len ho vystavilo ďalšiemu konfliktu lojality. Otec dokladá ďalšiu komunikáciu a prepis rozhovoru s maloletou, ktorá výslovne potvrdzuje, že u znalca a pred súdom sa vyjadrovala na želanie matky. Súd nesprávne zamietol návrh ako celok bez skúmania možnosti vyhovieť mu aspoň čiastočne, napr. jeho predĺžením v nedeľu, hoci je v súdnej praxi bežné, že víkendový styk sa ukončuje až večer, dokonca v pondelok ráno cestou školského zariadenia. Otec pritom predložil racionálne dôvody opodstatňujúce rozšírenie styku, keďže je cestovaním ukrátený o čas s maloletou, pričom časy stanovené pre prevzatie a odovzdanie nereflektujú ani bežnú súdnu prax. Otec má fakticky iba jeden celý deň každý druhý týždeň na stretnutie. Momentálna úprava ukracuje maloletú na čase strávenom s otcom a starými rodičmi z jeho strany, ako aj so svojou krstnou matkou a jej rodinou, s ktorými nemôže tráviť v nedeľu plnohodnotný čas a musí sa ponáhľať späť k matke. Za nesprávne považuje otec aj rozhodnutie v časti zamietnutia umožnenia videohovoru s otcom cez týždeň s odôvodnením, že otec nepreukázal snahu nadviazať kontakt s matkou aby mu hovor s maloletou umožnila. Aj v tejto časti preto otec dopĺňa svoju argumentáciu a dokladá do spisu početnú komunikáciu s matkou. Tiež uvádza, že dal dcére mobil, aby s ním mohla komunikovať a tento mobil jej bol matkou odňatý. Je teda zrejmé, že snahou matky je redukovať styk otca s maloletou. Žiadal preto, aby odvolací súd jeho návrhu vyhovel.

5. Matka vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla rozhodnutie ako správne potvrdiť. Považuje za paradoxné, že otec, ktorý za posledné 2 roky predložil asi 30 neprijateľných nahrávok maloletej (kde ju vypočúva pod nátlakom, dokonca zamyká v izbe a odmieta ju pustiť von dokiaľ maloletá nepovie čo chce otec počuť) zrazu argumentuje tým, že sa nemá prihliadať na názor maloletej. Dôvodom zrušenia striedavej starostlivosti bolo, že otec maloletú rok nenosil do školy, ani keď žil v L. a následne sa presťahoval do inej krajiny. Matka zdôrazňuje, že neprišlo k žiadnej zmene v otcovom prístupe ku škole maloletej, naďalej podáva všemožné podania v snahe maloletej skomplikovať život a dostať ju mimo jej stabilné a zabehnuté prostredie. To všetko preto, lebo sa mu nechce vozit' maloletú do školy do F. (aj keď to v konaní, kde bola dohodnutá striedavá starostlivosť sľúbil). Otec naďalej žije v Maďarsku takmer 100 km od F. a pokiaľ nebol ochotný vodiť dieťa do školy z L., neexistuje dôvod ako by mohlo byť rozšírenie styku v najlepšom záujme maloletej. Ani znalecký posudok jasne neodporúča maloletej dve školy. Maloletá potrebuje stabilné prostredie. Napriek uvedenému jasnému a opakovanému odporúčaniu zo všetkých strán otec neprestáva tlačiť, pretože jeho nezaujímajú najlepší záujem maloletej. Maloletá sa vyjadřila, znalkyňa sa vyjadřila, dokonca je na maloletej vidieť výrazné zlepšenie od zrušenia striedavej starostlivosti aj na jej školskej dochádzke a akademických výsledkoch. Argumentácia otca o tom, že vyjadřenia maloletej nemajú byť brané do úvahy, je v kontraste s jeho vlastnými nátlakovými nahrávkami maloletej. V návrhu otca absentuje argumentácia, prečo by toto neodkladné opatrenie malo byť v najlepšom záujme maloletej. Otec zavádza aj pokiaľ ide o dĺžku cestovania, cesta z bydliska otca do F. trvá necelú hodinu, čiže otec musí vyrážať približne o 15.00 hod. a nie okamžite po obede. Napriek tomu aktuálne nosí maloletú okolo 19. až 20. hodine večer a to vždy nenaučení, nepripravenú do školy a matka je následne nútená buď dcéru udržať dlhšie hore, aby s ňou dobehla potrebné povinnosti v škole, alebo ju poslať do školy nepripravenú. Pokiaľ ide o návrh na vydanie neodkladného opatrenia umožňujúceho otcovi mať pravidelné videohovory s maloletou, tento návrh matka považuje za absolútne neprijateľný. Otec sa môže s dcérou kontaktovať kedykoľvek, matka nijako nebráni ich komunikácii, čo potvrdil aj samotný otec na pojednávaní dňa 24.06.2025. Jediný problém vidí v tom, že matka nedovoľuje maloletej mať pri sebe mobil od otca, keď je maloletá u matky a to z dôvodu, že za posledné dva roky matka objavila v hračkách, v taške a oblečení (zašité v golieri) odpočívacie a sledovacie zariadenia (dokopy asi sedem zariadení). Keď maloletá priniesla mobilný telefón od otca, tak bol celý v maďarčine, takže ho matka nevedela ovládať a mal zapnuté nahrávanie a sledovanie polohy, preto matka učinila kroky na ochranu súkromia tak maloletej, ako aj jej vlastného. Komunikáciu otca s maloletou však plnohodnotne podporuje a kedykoľvek má otec záujem skontaktovať maloletú prostredníctvom matky, táto mu komunikáciu umožňuje. Žiadosť na súd o vydanie neodkladného opatrenia, ktoré rieši neexistujúci problém, je zbytočné zaťažovanie súdu a účastníkov konania. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

6. Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadřil.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie

bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, odôvodnenie napadnutého uznesenia i argumenty otca bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne vyhodnotil v danej veci nedostatok podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým otec žiadal zmenu úpravy styku s maloletou A..

9. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

10. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal postačujúce dokazovanie pre rozhodnutie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, jeho výsledky správne vyhodnotil a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP v podrobnostiach odkazuje na správne a dostatočne presvedčivé písomné vyhotovenie napadnutého rozhodnutia, s ktorým sa plne stotožňuje. Odvolací súd v postupe prvoinštančného súdu nezistil žiadne z pochybení, vytykánych odvolateľom a ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť. Nie preto možné dať za pravdu odvolateľovi, ktorý ani v odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti spôsobilé privediť zmenu odvolaním napadnutého uznesenia. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

11. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia (§ 324 a nasl. CSP v spojení s § 2 ods. 1, § 360 a nasl. CMP) vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo), ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia, nemusí byť nepochybne preukázaný, musí byť však osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie, keď súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. Neodkladné opatrenie z dôvodu potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi nariaďuje súd aj vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, keď je potrebné na čas (spravidla do rozhodnutia vo veci samej) upraviť starostlivosť o maloleté dieťa, vyživovaciu povinnosť, styk rodiča s dieťaťom a pod.

12. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, táto zásada je vyjadrená aj v § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine. Dieťa má teda zákonom garantované právo byť vychovávané oboma rodičmi, a to aj v prípade, ak rodičia spolu nežijú. Prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí musí však byť záujem dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa).

13. V prejednávanej veci ide o prípad, kedy práva a povinnosti rodičov k maloletej A. sú aktuálne upravené rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 9P/136/2021-400 zo dňa 30.06.2022, v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. 9P/136/2021-403 zo dňa 19.07.2022 a uznesením Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 12Cop/52/2024-824 zo dňa 14.06.2024, ktorým súd (v aktuálne prebiehajúcom konaní sp.zn. 9P/257/2022 o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej), nariadil neodkladné opatrenie o dočasnom zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky a úprave styku otca s maloletou v každý párný týždeň od piatka od 14.00 hod. do nedele do 16.00 hod., s výnimkou sviatkov a prázdnin, počas ktorých je starostlivosť upravená vyššie citovaným rozsudkom.

14. V prípade navrhovaného neodkladného opatrenia zo strany otca má dôjsť k rozšíreniu jeho styku s maloletou, upraveného týmito právoplatnými rozhodnutiami súdu, pričom otec potrebu novej neodkladnej úpravy odôvodňuje nesprávnosťou rozhodnutia Krajského súdu v Trnave, sp.zn.

12Cop/52/2024-824 zo dňa 14.06.2024, ktorý nastavil nevyhovujúcu úpravu styku, ktorá podľa neho nereflektuje skutkový stav ani praktické a časové hľadiská pri preberaní a odovzdávaní maloletej, ukracuje maloletú na jej základných právach a ide proti jej najlepšiemu záujmu. Zároveň otec považuje za dôvod novej neodkladnej úpravy zmenu pomerov spočívajúcu v zmene jeho bydliska (ktoré je podstatne bližšie k bydlisku maloletej ako predtým) a v názore, ktorý maloletá medzičasom vyjadrila v jej rozhovore s otcom, z ktorého má vyplývať jej želanie mať s otcom širší kontakt.

15. Odvolací súd vychádzal z preukázanej skutočnosti, že výkon rodičovských práv a povinností k maloletej je právoplatne upravený a maloletá má prístup k výchove a starostlivosti zo strany oboch rodičov. I keď rozsah styku otca s maloletou nezodpovedá jeho predstavám, nastolená úprava je podľa názoru odvolacieho súdu s ohľadom na osvedčené skutočnosti aktuálne dostatočná a otec neosvedčil potrebu jej zmeny formou okamžitej ingerencie súdu do existujúceho stavu.

16. Odvolateľ má za to, že predložil racionálne dôvody opodstatňujúce rozšírenie styku, keďže je cestovaním ukrátený o čas s maloletou a časy stanovené pre prevzatie a odovzdanie nereflektujú ani bežnú súdnu prax, avšak uvedená argumentácia otca nemôže obstáť. Nejde totiž o žiadne nové skutočnosti, ktoré by nastali od poslednej neodkladnej úpravy pomerov súdom v danej veci, všetky časové súvislosti už bral do úvahy Krajský súd v Trnave pri nariadovaní predchádzajúceho neodkladného opatrenia. Predmetom tohto konania však nie je a ani nemôže byť preskúmanie uvedeného rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č.k. 12Cop/52/2024-824 zo dňa 14.06.2024. I keď otec s jeho rozhodnutím nesúhlasí a chcel by ho korigovať, v súčasnosti nie je možné ho bez ďalšieho meniť bez splnenia existencie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Nové neodkladné opatrenie by prichádzalo do úvahy jedine vtedy, ak by od poslednej úpravy styku došlo k takej závažnej zmene pomerov, ktorá vyžaduje novú neodkladnú úpravu pomerov. Na to, aby súd návrhu otca vyhovel čo len sčasti, musel by teda otec osvedčiť, že zmena pomerov, ktorá nastala od poslednej úpravy, vyžaduje okamžitú ingerenciu súdu, ktorá neznesie odklad a o takýto prípad nejde.

17. Pokiaľ aj vzhľadom na uplynutie času došlo od vydania rozsudku k zmene pomerov, ktoré by mohli byť dôvodom pre inú úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej (napr. presťahovanie otca, zmena názoru maloletej prípadne iné), tieto okolnosti budú zákonným spôsobom preukazované v konaní vo veci samej a náležite vyhodnocované v kontexte všetkých ďalších vykonaných dôkazov, pričom odvolací súd pripomína, že v konaní sp.zn. 9P/257/2022 o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej ešte stále prebieha dokazovanie. Predmetom konania o nariadenie neodkladného opatrenia je posúdenie dôvodnosti návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, teda či je tu potreba vzniknutú situáciu riešiť formou neodkladného opatrenia. Zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia v konaniach vo veci starostlivosti o maloleté deti je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia, účelom neodkladného opatrenia nie je nahrádzať rozhodnutie vo veci samej. V danom prípade, kedy maloletej evidentne nehrozí žiadna ujma na zdraví, zdravom fyzickom či psychickom vývine, tak postráda návrh otca na nariadenie nového neodkladného opatrenia charakter naliehavosti a nevyhnutnosti a nie sú naplnené zákonné podmienky pre vyhovieť návrhu čo i len v časti.

18. Vychádzajúc z uvedeného, považujúc zhodne so súdom prvej inštancie návrh otca za nedôvodný v celom rozsahu, preto odvolací súd napadnuté uznesenie z dôvodu vecnej správnosti potvrdil v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP. O trovách konania rozhodnuté nebolo, keďže toto patrí až konečnému rozhodnutiu (§ 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

19. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).